

בס"ד כו' טבת ה'תשע"ב
הדלקת נרות - 16:44
צאת השבת - 17:35
רבנו תם - 18:08
לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 606
@ השבת מברכין. ר"ח שבט יחול בע"ה ביום רביעי.
יחדשהו הקב"ה לטובה ולברכה, לששון ולשמחה
לבשורות טובות ישועות ונחמות, לפרנסה טובה
בריאות איתנה ואושר אמיתי לנו ולכל ישראל, אמן.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

פפטידין: "כח אמרי"
(יחזקאל כח')

פרשת וארא

ביום שלישי הילולת הצדיק
המקובל יצחק כדורי זצ"ל

מענייני הפרשה:
משנה מביא את בשורת הגאולה לבני ישראל.
משנה ואהרון בבית פרעה.
שבע מכות על פרעה ועמו.
א. מכת דם. ב. מכת צפרדע. ג. מכת כינים.
ד. מכת ערוב. ה. מכת דבר. ו. מכת שחין.
ז. מכת ברד.
פרעה עדיין מכביד ליבו ומסרב להוציא את בניי.
"וזהו אותה לכם מורשה" (ו' ח')

פעמיים מוצאים אנו את הביטוי "מורשה" - כאן לגבי ארץ ישראל וכן לגבי התורה: תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב. כי מורשת ארץ ישראל אין לה זכות קיום, אלא אם כן חיים בה לפי חוקי התורה, ככתוב: ויתן להם ארצות גויים - בעבור ישמרו חוקיו. (ילקוט החדש)

"והתלך לוי את אהרן ואת משה" (ו' כ')

התורה מספרת כאן במתכוון כי משה ואהרון נולדו ככל בשר ודם להורים רגילים, ובכל זאת נעשו לגדולי הנביאים והמנהיגים של עמנו. הודות לפעולותיהם ומעשיהם הם אשר בחרו לעצמם, ולא שירדו לעולם כמלאכי מרום. מכאן עלינו ללמוד, כי כל אדם ואדם מסוגל על ידי עבודתו ובחירתו להגיע למדרגות העליונות ביותר, ואפילו להיות בבחינת משה ואהרון. (ספר המורה והתלמוד)

"ושימונה פדות בין עמי ובין עמך" (ח' י"ט)

שלושה "פדות" במסורה: א. כאן, פדות חסר וא"ו.
ב. פדות (מלא) שלח לעמו. ג. והרבה עמו פדות (גם כן מלא). ישנם שלושה מיני גלויות: א. גלות ישראל בין הגויים - זוהי הקטנה שבגלויות ולכן כתוב: ושמת פדות (חסר) בין עמי ובין עמך, כי כדי לצאת מגלות זו אין צורך בכל כך הרבה מאמצים. ב. גלות ישראל אצל ישראל חברו. על זה נאמר: פדות שלח לעמו - פדות מלא - כי כאן צריך פדות יתירה. ג. גלות האדם אצל עצמו - זוהי הגדולה שבגלויות. על זה נאמר: והרבה עמו פדות - להגאל מגלות אצל עצמו - זוהי הפדות הגדולה ביותר שהאדם זקוק לה.

"... ובעמך ובתנור ובמשיארותיך" (ז' כ"ח)

אמרו חכמינו, כי הצפרדעים היו נכנסות לתוך אש התנורים אף כי היו נשרפות, שכן מילאו את רצון קונו, והן אשר הורו דרך לחנניה מישאל ועזריה, להיזרק לכבשן האש על קדוש השם. לפיכך מוצאים אנו בפרק שירה שהצפרדע אומרת: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד - מילים המזכירות לאדם את חובתו, למסור את נפשו בעד דבר אלוקים. (תורת משה)

"ואני אקשה את לב פרעה..." (שמות ז', ג')

ידועה השאלה: אם ד' יקשה את לב פרעה, הרי שניטלה ממנו הבחירה, ואם כן למה מגיע לו עונש? (לאור הנר). הספר ה"מאורות הגדולים" מסביר כי לפעמים ד' עוזר לאדם לעשות את העבירה. מדוע? כי אם אדם מתאוה כל כך לדבר מסוים, והוא מתעקש לעשותו - נותנים לו להתנסות בדבר, ואז בעל העבירה נוכח לדעת שעסק טוב הוא לא עשה כאן, ונקיפות המצפון והצער על העבירה לא שווים את ההתנסות בעבירה, ומכאן ואילך תפוג התאוה לדבר זה.

"ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד" (י"ג)

ברד ואש יורדים יחד. אש ומים ביחד? רק הקב"ה יכול לתת אש ומים ביחד. עובדה: שמים, למה נקראים שמים? לא קרא להם. ועוד: שקרא פרעה למשה, אמר לו משה הטבעי? מעניין שהמילה: ה-ט-ב-ע = 86 = א-ל-ה-י-ם = 86. אין דבר שקורה בעולם שניתן לאמר עליו "זה טבעי" וזה "לא טבעי" - הכל מאיתו יתברך.

"ויקרא פרעה אל משה ואהרן" (י"ד)

מפני מה קרא למשה ואהרן ובשאר המכות דם וכינים דבר ושחין וכיו' לא קרא להם? אלא כל שהיה יכול לסבול לא קרא להם. ועוד: שקרא פרעה למשה, אמר לו משה 'הנה אנוכי ולמה בלשון אנוכי? כי פרעה אמר לו "אנוכי אשלח אתכם" בגלל שדרך רבים שלא לענות יותר מן המדבר.

"הנני מביטיר כעת מחר ברד כבד מאד" (י"ז)

מה הכוונה "כבד מאד", מה שלא נאמר באף מכה אחרת? הברד עצמו כשהוא יורד, הוא כבר כבד גם לאדם, גם לחי וגם לצומח. מה הכוונה "וימטר ה' בָּרָד, על-אֶרֶץ מצרים... כָּבֵד מְאֹד..."? (מתוך אזניים לתורה)

אלא ברד, המשבר עצים=הרי הוא כבר כָּבֵד. וכשיוצא ממנו גם אש השורפת את השברים, הרי הוא כָּבֵד מְאֹד.

פינת הנביאים והפסגמים
בְּאוּ בְּנִים עַד-מִשְׁבֵּר = אין כח להתגבר על הצָרָה. מִשְׁבֵּר = פְּסָא הַיּוֹלֵדֶת. אָזְלוּ כּוּחוֹתֶיהָ שֶׁל הָאִשָּׁה שֶׁתִּקְפּוּהָ צִירֵי לְדָה, וְאִינָה מְאֻפְשֶׁרֶת לְבְנֶיהָ לְשִׁבֵר אֶת פִּי הַרְחֵם וְלְצַאת לְאֹוִיר הָעוֹלָם.
דוגמה: פֶּאֶשֶׁר הַרְגִישׁוּ הַחַזְלִים בְּמַעְזֵי הַתְּעָלָה בְּמַלְחֶמֶת יוֹם הַפְּפוֹרִים, כִּי לֹא יָגִיעוּ לְהַצִּילֵם הַבִּינוּ כִּי בְּאוּ בְּנִים עַד-מִשְׁבֵּר.
מקור: כִּי בְּאוּ בְּנִים עַד מִשְׁבֵּר וְכַח אֵין לְלָדָה [מְלָכִים בִּיט ג]. (ניבוכדנצר)

הסירו מכול מדרך עמי!
אין לעניין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
העלון טעון גניזה

"וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי"
 "וארא" = ו-א-רא.
 ו' פעמים כתוב באבות וארא. ג' באברהם, ב' ביצחק, א' ביעקב.
"וארא אל אברהם" סופי תיבות **אלם**, שעשו עצמם אלמים ולא הררהו אחרי מדותי.
"וארא" בגימטריה = 208 = יצחק. כדאיתא במדרש שיצחק גרם להם לישראל שיצאו ממצרים.
 בא"ת ב"ש, סופי תיבות **אברהם**, **יצחק**, **יעקב**, **בקם**.
 בא"ת ב"ש שדי - (ב-ש, ק-ד, מ-י) לכן נראה להם בשם הזה.
 ר"ת אברהם, יצחק, יעקב עולה כ"א כמנין **אהיה**.
 הרי השם ב-ר"ת וב-ס"ת וזהו "חונה מלאך ה' סביב ליראיו ... (תהלים ל"ד, ח)".

רפואה שלימה **למורדי הכשור** בן **מורווי** הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא למר"ח אבריו וש"ס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו וזכה לשנים רבות טובות ונעימות. **נא להתפלל ולקרוא תהילים לרפואתו.**

"בניך כשתילי זתים" - חינוך
קישור השכל והרגש לתורה, ערכיה ותכניה בניית הרצון וההתענינות בלימוד התורה אצל הילדים.
 ההתקשרות לתורה, בידעה שהיא תורת ה' שנתן לעם ישראל, היא מגמה ראשית בכל חינוכו.
 התקשרות זאת, צריכה להיות גם בשכל, גם בלב, בשמחה, בערנות, בהתענינות. לא דיינו בדיעות מפוזרות, "יבשות", בעלמא.
 אנו צריכים לשים לב "לתפוס" את כוחות החיים שהולכים ומתפתחים אצל הילדים - הרצינות, ההתענינות, השמחה וכו' - ולמלאם בתכניה של תורה, שזה המזון הטבעי לכוחות אלו. ולאידך, לשים לב שתכני התורה שאנו מלמדים יפנו אל הכוחות האלו, וכך ייקלטו יותר ויופנמו יותר. ניתן לפעול בכמה אמצעים.
 ראש וראשון - המלמד עצמו צריך להשתדל להיות כך.. להתמלא ביראת שמיים, להתבונן במה שמברכים: "אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו". לשים לב, לפני שהוא מלמד למה שהוא עתיד ללמד; שהדברים "ידברו" אליו טרם שהוא דורש זאת מתלמידיו. וכבר אמרו חז"ל: מי שיש בו יראת שמיים - דבריו נשמעים.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
למשפחת כהן הי"ו
 שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתם והצלחתם ולכל ילדיהם. יתמלאו כל משאלות ליבם לטובה, זכות המצוה תגן עליהם שיתברכו בכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. ולהבדיל לע"נ **אסתר כהן** בת שמחה ז"ל

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון **"אברהם יצחק יעקב"** משדר בלויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של מרן הר"ה"ג **עובדיה יוסף שליט"א** בבית הכנסת **"אוהל מועד"** בשעה **20:30**
 השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק** בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות **"מאפיית בית הלחם"**

ערב הוקרה לשיבת
"כתר תורה דיבנה"
 יתקיים א"ה ביום שלישי כח' שבט (12-02-21 למנינים) בשעה 18:00 בהשתתפות הזמר **יניב בן-משיח** במעמד קבלת עול מלכות שמיים ותפילה להצלחת הבנים.
פרטים: 08-9437733

"קול יוון וקול אמה, קול חנן וקול לב"
 מזל טוב ואיחולים לבניי לידידנו **יהודה ואיריס נסימי** הי"ו **יצחק וכלא מוספי** הי"ו
 לנישואי **מוני ניי** עם **מיכל** מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **"ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"**

רפואה שלימה **כ"פה שוורץ ברגמן**
 בת פרידה מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות.

מרכות ואיחולים לפסיט
 יונתן ויהיה חג'בי הי"ו לרגל הולדת **הבת** מנב"ת יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה וברכה והצלחה **ליוסף ואהובה** **באבאי** הי"ו ולנחום ורבקה חג'בי שיררו נחת מכל יוצאי חלציהם.

רפואה שלימה **לבתיה הרשקוביץ**
 בת **לאה גרינברג** הקב"ה ישלח לה החלמה מהירה לרנ"ב אבריה וש"ס"ה גידיה, שתחזור לאיתנה הראשון, ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות.

בריאות והחלמה איתנה:
 רחמים יצחק-פור בן מרים הי"ו ציון נאמן בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו נהוראי חנניה בן דינה ומיכאל הי"ו מיכל בת מינה מנב"ת **לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.**

לע"נ הצדקת והענוה **רבקה עמרני**
 בת זליכה וראובן ז"ל נפטרה א' שבט תשס"ו ביום רביעי פקידת שנתה

לע"נ הצדקת והענוה **רחל מטודי**
 בת מרסל ז"ל נפטרה כט' טבת תשע"א ביום שלישי פקידת שנתה

לע"נ הסבתא הצדקת **ג'הרן מושלמי**
 בת **אלעזר ומסעודה** ז"ל נפטרה ג' בשבט תש"ס. ביום שישי פקידת שנתה. יה"ר שתמליץ טוב בעד ילדיה וכל משפחתה.

לע"נ הצנועה והכשרה **אסתר כהן**
 בת שמחה ז"ל השבוע פקידת שנתה. יה"ר שתמליץ טוב בעד ילדיה וכל משפחתה.

שבת שלום ומבורך

לע"נ נשמת:
 רחל מטודי בת מרסל ז"ל שמחה בר-דיין בת עזיזה ז"ל רבקה יעקובי בת פרי ז"ל עטייה בן חנה חג'אג' ז"ל חנה (נורו) נאמן בת חנוס ואהרון ז"ל דיאמנטה חג'אג' בת רגילה ז"ל שרה נאמן בת מזל ז"ל

שמואל דוידי בן שרה ויוסף ז"ל שמואל מוסאי בן רבקה ודניאל ז"ל אליהו רחמני בן מסעודה ז"ל ניסים נסימי בן ביבי ז"ל שלום נביאן בן טוטי ז"ל סעדה סויסה בת איזה ז"ל מרים לאלזרי בת ביבי ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי** ז"ל בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.
 לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

”הצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדֹלִים” (שמות ו' ו')

שאלה: ראובן היה חבוב בבית האסורים ולא היה יכול לצאת להתפלל בעשרה ולעשות המצות והתחנן לפני השר או ההגמון ולא רצה לשמוע לו זולתי יום אחד בשנה איזה יום שיחפץ. איזה יום מכל ימות השנה יבחר ראובן ללכת לבית הכנסת:

תשובה: הביא שאלה זו בשו"ת הרדב"ז (ח"ד סי' יג) והשיב קי"ל דאין מעבירין על המצות ואין חולק בזה כלל הלכך המצוה הראשונה שתבא לידו שאי אפשר לעשותה והוא חבוב בבית האסורים קודמת ואין משגיחין אם המצוה שפגעה בו תחלה היא קלה או חמורה שאי יודע מתן שכרן של מצות.

לסיכום: המצוה הראשונה שתבוא לידו יקיימה ולא יחכה ליום הכיפורים או פורים.

”וַיַּעֲשֵׂוּ בֶן חֲרָטְמִי מִצְרַיִם בְּלִטְיָהֶם וַיִּחָזֵק לָב פְּרַעַה” (שמות ז' כב') פירש רש"י בלטיהם - לחש שאומרין אותו בלט ובחשאי. ורבותינו אמרו בלטיהם מעשה שדים, בלהטיהם מעשה כשפים:

שאלה: האם יש איסור במעשי אחיזת עיניים הנעשים על ידי זריזות ידיים (קוסם)? האם מותר להסתכל על קוסם שהביאו אדם אחר?

תשובה: כתב השולחן ערוך (יו"ד הלכות מעונן ומכשף סי' קעט סעיף טו) אוחו את העינים, אסור.

בספר חכמת אדם (כלל פ"ט סי' ו') כתב, ומזה תראה שאותן הבדחנים שעושים כדברים אלו על החתונות עוברים בלאו דאורייתא והמצוה לעשותן עובר משום לפני עור ולכן מי שבידו למחות צריך למחות וכ"ש שאסור להסתכל ולראותם וכ"י עכ"ל.

מבואר בספר החינוך (מצוה ר"ג) וז"ל, ובכלל לאו זה דמעונן אחז"ל שהוא אחיזת עינים וכ"י וענין זה הוא מין גדול מהתחבולה יחובר אליה קלות היד וגבורת מהירותה עד שיראה לבני אדם שיעשה המתבבל עיניים של פלא כלומר שהן חוץ מהטבע כמו שיעשו תמיד המשתדלים בזה שיקחו הכלי וישומו אותו בכנף בגדם לעיני האנשים ואח"כ יוציאוהו נחש וכן ישליכו טבעת באויר ואח"כ יוציאוהו מפי אחד מהעומדים לפניהם וכיוצא בעינים אלה רבים וכ"י והוא בכלל לאו דמעונן ולוקין עליו וכ"י עכ"ל.

בשו"ת בצל החכמה (ח"ד סי' יג) דן בזה והעלה אחיזת עינים שאינה בכח כשפים רק ע"י קלות התנועה ביד, אינה אסורה רק באינו עושה כלום ונדמה לרואה כאילו עשה אסור, אבל עושה כאשר נדמה לעין אין בה איסורא. מעשה תמהון הנעשה בעת שהחפץ מכוסה בינתיים לזמן מה מעין הרואה, אין בו איסור וסיים ולמעשה צ"ע.

ובשו"ת אגרות משה (יו"ד ח"ד סי' יג) דן בזה וסיים לא נשמע ממני להתיר אלא בלימוד ולא למעשה, אף שלא מסתפקא בהלכה. ואם היה בא למעשה הייתי משתמטא מפני כבוד רבותינו האוסרין. ואם לא היה אפשר להשתמש הייתי מורה דבדרך טבעי, וידוע ומפורסם שהוא דרך טבעי, שמוותר. ובשו"ת דברי יציב (יו"ד סימן נז) רצה להתיר וסיים להלכה ולא למעשה מקטנותי להורות הלכה למעשה, ורק להעיר לתשומת לבו של מי שהגיע להוראה.

אבל בשו"ת יחוה דעת (ח"ג סי' סח) שאל האם מותר להזמין למסיבת חתן וכלה קוסם, שעל ידי זריזות וקלות תנועותיו נראה כעושה מעשה להטים המפליאים את רואיהם, כדי לבדר ולשעשע את החתן והכלה והקראים ולשמחם, או אפשר שזהו בכלל כשפים שאסרה התורה?

והשיב שאסור הדבר מהתורה והמצוה עליהם לעשות כן עובר על לפני עור לא תתן מכשול. וכן מי שבידו למחות בידי העושים כן חייב למחות, וכל שכן שאסור להסתכל ולראותם, שהוא כמסייע בידי עוברי עבירה ע"ש וכן כתב בשו"ת יבי"א ח"ה (יו"ד סי' יד ד"ה ג.) ושנה זאת גם כן בספרו חזון עובדיה שבת ג' עמוד תג.

לסיכום: יש איסור באחיזת עינים שעושים הקוסמים, וכן להסתכל על קוסם העושה קסמים בזריזות ידים אסור ומי שיש לו אפשרות למחות ביד העושים כן חייב למחות בידם.

נכתב ע"י ר' עוזי נסימי הי"ו

מחבר ספר "מענה השולחן"

ניתן לשאול שאלות בהלכה בכלל "תפארת רחמים" או בטלפון 050-7529102 בין השעות 9:30 - 17:00

”מכל מלמד” השכלתי...”

חודש שבט - ספר התודעה

חודש שבט הוא האחד-עשר במנין החודשים שמתחיל מניסן. ואילו בספירה הרגילה, כשאנו מונים שנים וחודשים בתוך השנה - הרי הוא חמישי לתשרי, שבו מתחילה השנה. ובמקרא הוא נקרא תמיד החודש האחד-עשר, ככתוב: ”ויהי בארבעים שנה בעשתי-עשר חודש” (דברים א), וכן ”ביום עשרים וארבעה לעשתי-עשר חודש הוא חודש שבט” (זכריה א, ז).

ימי השובבים

מה הם ימי השובבים ובמה צריכים להתחזק? ימי השובבים אלו הם הימים שבין פרשת שמות לפרשת משפטים ובשנה מעוברת נוספות עוד שתי שבתות של פרשיות תרומה ותצווה.

ימים אלו מסוגלים לחזרה בתשובה וכפרת עוונות.

חסידים ואנשי מעשה נוהגים להתענות בהם בימי שני וחמישי ולהתחזק במעשים ובהנהגות טובות.

- * להסתכל באותיות ספר תורה.
- * לא להסיח דעתו מן התפילין.
- * להקפיד לברך ברכת המזון בכוונה.
- * לכוון בברכות השחר וברכת הכוהנים.
- * לזכות להיות מעשרה הראשונים בבית הכנסת.
- * להיזהר בנטילת ידיים.
- * לא לדבר דברים בטלים בבית הכנסת.
- * לא להפסיק בין מים אחרונים לבין ברכת המזון.
- * לאכול שיירי הלחם של המוציא.
- * לטרוח בעצמו בהכנות לשבת קודש.
- * להשתדל להזיע בהכנות מצוה.
- * ללמד תורה ילדים שמתקשים בלימוד.

רפואה אלטרנטיבית

בְּמִיָּה

הבְּמִיָּה, שמקורה באתיופיה, היא ירק דל קלוריות ועשיר בוויטמינים, יש לו סיבים מיוחדים והוא טוב למערכת העיכול, מרגיע מעי רגיז, מיטיב עם החיידקים הטובים לנו במערכת העיכול ויש האומרים שהוא גם טוב להרזיה.

יתרונותיו רבים:

- * משפר רגישות אינסולין ולכן מתאים לבריאותם של בעלי עמידות אינסולין או סוכרתיים.
- * בעל פעילות אנטי חמצונית חזקה.
- * תזונה עשירה בבמיה נמצאה להיות קשורה בירידה בשכיחות סרטן הפרוסטטה.
- * תמצית במיה מגינה על הפעילות העצבית.

" ואבותינו סיפרו לנו "

שערי תשובה

גדעון, בחור צעיר שהשתתף בערבים בשיעורי הגמרא של ר' שלום שבדרון בירושלים, החל להיעדר מהם מסיבה לא ידועה. ר' שלום חשש להידרדרותו הרוחנית, והחליט לבקר בביתו. הוא הקיש בדת, והנער שנראה בפתח התרגש לקראתו.

ר' שלום נכנס פנימה, ישב על כיסא והחל לשוחח עם הבחור: "גדעון יקירי, לא ראיתי אותך בימים האחרונים. חששתי שאולי נפלת למשכב, או שמהוה מציק לך".

"לא, הרב שלום, אני מרגיש מצוין וגם אוהב ללמוד אצלך גמרא. זו ההנאה האמיתית שלי, אבל השבוע אחסיר כמה פעמים ובשבוע הבא אחזור ללמוד, בעזרת ה', ואשלים את החומר..."

ר' שלום המשיך להתעניין: "מה קרה? מישהו חולה במשפחה?". "לא, לא, הרב. סתם סיבה צדדית... אבל כשהיא תחלוף, אחזור ללמוד".

"מעניין אותי מה הטרדה המונעת ממך להגיע לשעת הערב המוקדמת של השיעור". גדעון היה נבוך ומלמל: "קשה לי לספר. אני מתבייש..."

ר' שלום התעקש: "למה להתבייש?! אתה יכול לספר לי. אני מבטיח שלא אכנס עליך!"

גדעון המשיך להתפתל: "זה לא מתאים לרב לשמוע..."

אל תדאג! בשבוע הבא אני חוזר, בעזרת ה', לבית המדרש!". ר' שלום דיבר ברוך: "בסדר גמור, אבל אם לא מדובר בדבר אישי מאוד, ספר לי בקצרה מה עבר עליך בשבוע הזה".

גדעון נכנע להפצרותיו של ר' שלום והחל לספר: "טוב הרב, אספר את האמת. השבוע מתקיימים כמה משחקים חשובים בכדורגל. שעות המשחקים חופפות לשעות השיעור, ואני לא מסוגל לוותר עליהן. אני מכור לכדורגל ולמשחקים. אני מקווה שהרב לא כועס עלי...". ר' שלום שמע את הדברים ושקט. לאחר מכן הרים את עיניו ואמר, כאחד שאינו מבין: "ידידי, שמעתי אותך. דבר אחד מעניין אותי: ברצוני לדעת מהו סוד האושר במשחק. הייתי שמח ללמוד על משחק הכדורגל".

גדעון חש לתומו שהשיחה הופכת לידידותית, והחל לספר לרב בהנאה גלויה מהם כללי המשחק: "אם הרב רוצה, אסביר לו. בשני הקצוות של המגרש יש שער גדול של כמה מטרים. יש שתי קבוצות, שבכל אחת מהן אחד-עשר שחקנים, והמטרה היא להכניס את הכדור לתוך השער של היריב. זה רגע מרגש ביותר, ומי שמבקיע יותר שערים לקבוצה הנגדית, מנצח".

גדעון סיים בהתרגשות את דבריו. הוא לא האמין בחלומותיו הוורודים ביותר שישב מול הרב שלום ויספר לו בהתלהבות על משחק הכדורגל, שכה אהבה נפשו. ר' שלום אמר בתמימות: "יפה מאוד, אבל מה החוכמה להכניס כדור לתוך השער?! בוא נלך ביחד למגרש, ואראה לך איך אני בוטל לשער עשרים כדורים בדקה!"

גדעון חיך: "אולי לא הסברתי לרב, אבל ליד השער עומד שוער, שמנסה לעצור את הכדור להיכנס לשער, ועוזרים לו גם המגנים, והחוכמה היא להתגבר עליהם ולהכניס את הכדור פנימה". "נו. ואיך מצליחים להתגבר עליהם?" התלהבותו של גדעון הרקיעה שחקים: "זו החוכמה במשחק! להבקיע שער זה הסיפוק הכי גדול".

"אני רוצה להבין", המשיך ר' שלום לחקור. "האם השוער לא הולך לביתו?! האם הוא נמצא עשרים וארבע שעות ליד השער, אוכל וישן שם?"

"מה פתאום?! צחק גדעון, "בטח שהוא הולך לישון. הוא עומד שם רק בשעת המשחק, ואחרי שהוא מסתיים, הוא חוזר לחיי היומיום".

"אם כך", הציע ר' שלום, "נבוא בלילה, כשהשוער הולך, ונבקיע שערים בלי שום בעיה..."

גדעון פרץ בצחוק מתגלגל ואמר: "אבל הרב, כאשר השוער מסתלק זו לא חוכמה להכניס את הכדור. כל החוכמה

והגבורה היא להבקיע בשעת הקושי וההתנגדות. למעשה, כל הקבוצה היריבה מנסה למנוע ממך להבקיע שער".

ר' שלום עמד על רגליו והגביה את קולו: "ישמעו נא וזניך מה שפיך מדבר! האם זו גבורה שתבוא לשיעור גמרא בשבוע הבא?! הרי אתה רוצה ללמוד, ובשבוע הבא אף אחד לא יפריע לך. זה כמו להבקיע לשער ריק... החוכמה האמיתית היא כשיש מונע שעומד בשערי בית המדרש ומפריע לך להיכנס פנימה. אם תצליח להיכנס אז, תזכה לאושר הכי גדול!"

גדעון הבין לאן הובילו ר' שלום בחכמתו. למחרת הגיע לשיעור הגמרא, ור' שלום עמד בפניו במלוא קומתו. (עודד מזרחי)

"ולא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבדה קשה"

כידוע, ארבע מאות שנות הגלות, שנאמרו לאברהם אבינו בברית בין הבתרים החלו בלידת יצחק. ומאז הלך המצב והחמיר: יצחק אבינו ישב בארץ ישראל, יעקב אבינו עבד בחור וירד למצרים. לאחר מכן החל השעבוד והוסיף להכביד עד להשכלת הילדים ליאור ושיקועם בחומה. בני ישראל ודאי תמהו וזעקו: מדוע עשה ה' כן, מדוע מצבנו הולך ורע!

המגיד מדבונא זצ"ל ענה על כך במשל: אדם עמיד ומכובד, מראשי הקהילה, התאלמן, לא עלינו. באו והציעו לו להשתדך באלמנה מבנות העיר. אשת חיל היא, אמרו לו. הנה בעלה נפטר לפני כמה שנים והיא נשארה בחוסר כל, אבל היא לא הניחה לרפיון וליאוש להשתלט עליה, היא לקחה סחורה בהקפה והחלה לסחור. בקיצור: העסק פעל כימים ימימה, עם רווחים קטנים וחובות גדולים. העשיר הציע לה נשואין וחיי אושר ועושר אך כל זאת בתנאי שתיסגור את חובותיה. הגברת החליטה להישאר עצמאית ולא הצליחה לסגור את חובותיה.

ראה העשיר שהאלמנה אינה יכולה לגבור על הליטות המסחר, ואינה ממחרת לחסל את עיסקה, הנישואין נדחים מחודש לחודש, והתאריך אינו נראה באופק, הלך בחשאי אל כל ספקי הסחורה וגילה להם שהאלמנה עומדת להינשא ולחסל את העסק, ומי יודע אם יראו את כספם בחזרה....

מיהרו הספקים לדרוש את המגיע להם, ומיאנו לספק לה סחורה חדשה. בעל כורחה, הלך העסק והתחסל. מובן, שהדבר היה למורת רוחה. היא חקרה ודרשה מי הפיץ את השמועה הזדונית, והוברר לה שהיה זה בעלה לעתיד....

קצפה האלמנה ורגזה, עלתה לבית העשיר וטענה: "אם כך אתה נוהג בי לפני הנישואין, לאיזו שרירות לב אני צריכה לצפות לאחריהן?"

ענה העשיר ואמר: "אל נא יחר באפך. הלא תביני, שלא נהגתי כן מחמת שרירות לב. ההיפך הוא הנכון! הואיל ואני רוצה לשאתך, וחפץ למהר את הנישואין, פעלתי לחסל את עסקך כדי למהר את אושרך!"

והנמשל: נגזר על עם ישראל להיות בגלות ארבע מאות שנה והם נגאלו לאחר מאתיים ועשר שנים, הואיל וקושי השיעבוד השלים את המניין. זאת משום שפעל הקב"ה להקשות עליהם ולהכביד את עול השיעבוד כדי למהר ולהחיש את גאולתם וכך זה בעוונותינו המרובים הקב"ה רוצה לגאול אותנו כמו שהעשיר רצה להתחתן עם האלמנה סוחרת אך תחילה עלינו לסלק את חובותינו לא להיכנס למינוס של עברות ולעשות תשובה כשלא עושים זאת הקב"ה מייסר אותנו כדי שנתעורר ונורז את החתונה של ביאת הגואל משיח צדקנו אמן. (אור דניאל)

אם יש ברשותכם סיפור מרגש בעל משמעות

הטומן בתוכו דברי מוסר, הנהגות או חוכמת חיים,

אנא העבירו למערכת העלון. טל': 054-9151601

או בדואר אלקטרוני: avi.musai@siemens.com